

[Nummer 2]

Blutsie.

Een verdwenen gehucht der Vlaamsche kust.

ONDER de menigvuldige dorpen en gehuchten op onze oude kuste door de zee verzwolgen, is er een waarover er tot nu toe zeer weinig geschreven werd, en waarvan men nog nooit eenige sporen gevonden had: 't is het gehucht *Blutsie*, gelegen op het grondgebied van Breedene.

In het jaar 1920 deden wij opzoeken langs de kust, ten oosten van Oostende; wij ontdekten daar, op het strand, in de oude schorren, een vroeger bewoonde plaats, dicht bij de palen van Oostende en Breedene, en op het grondgebied dezer laatste gemeente. Wij vonden daar oude brijken, scherven van eerden potten uit de XIIe-XVIe eeuwen; asschen in ronde hoopen, zijnde de laatste sporen van hout- en deringvuur; overblijfselen van eetmalen, bestaande uit beenderen en vooral opeengetaste mosselschelpen.

In 1929 was nogmaals een gedeelte der oude schorren

aldaar blootgespoeld. Wij hervatten onze opzoekingen en vonden een eiken tonne zonder bodem, die recht in de klei vastzat en vroeger als waterput gediend had. Uit deze tonne haalden we talrijke oude potten, behoorende tot de XVe en XVIe eeuwen.

Dicht bij deze overblijfsels van vroegere bewoning, waren er nog menigvuldige sporen van elzentronden, van riet en biezen die daar ter plaatse gegroeid waren.

Dit alles bewijst dat deze schorren weleer ingedijkt waren en gedurende lange eeuwen bewoond geweest zijn.

Gedurende deze opzoekingen wisten wij niet voor welk een dorp of gehucht wij hier stonden. Navorsching in de oude oorkonden heeft ons sedertdien toegelaten die woonplaats te vereenzelvigen met het gehucht *Blutsie*. Uit onze oude teksten blijkt dat *Blutsie* langs de zee gelegen was en in de jaren 1477 en 1478 door de golven bedreigd werd.

In de rekeningen van Oudenburg lezen we:

- '1477. Item ghezonden den 28. in septembre Vincent Witte scepen, te Blutzij met menichte van spaniers [spadeniers, spitters] jehens den nood vander zee...'

- '1478. Item Thomaes de Bud, ghezonden met eennen paerde t' Oostende, doen de zee by nachte inbrac te Blutzij....'⁽¹⁾

Andere teksten geven nog meer bijzonderheden over de ligging en het belang van dit gehucht.

- '...de dunen liggende in 't Vryen over de oostdzye van Oosthende by *Blutsie*...'

- 'Ander ontfanc van grondtrenten up diveerssche huusen ende landt staende binder prochie van Breedene up de plaetse ghenamet *Bludcie*...' Kerkrekening 1543.⁽²⁾

Den 14 Mei 1556 werd een overeenkomst gesloten tusschen de stad Oostende aan de eene zijde, en de sluismeesters en ingelanden der Woutermanswating benevens de burgemeesters en de schepenen van het Vrije aan

(1) Feys-Vandecasteele. Histoire d'Oudenbourg, II, bl. 460 en 462 (Brugge, 1873).

(2) Edw. Vlietinck. Het Oude Oostende, bl. 160 (Oostende, 1897).

de andere zijde, o.a. betreffende ‘eenen nyeuwen weerdyck ofte inlaghe ontrent den westhende van 't scependom derzelve stede up 't land van den Vryen, in 't gehuchte ghenaeamt *ter kuere* ofte *Blutsie...*’⁽³⁾

Al deze teksten toonen ons duidelijk dat de bewoonde plaatsen op de oude schorren van het strand, wel behooren aan Blutsie; zij liggen juist tusschen de palen van Oostende-Breedene, en de kilometerpaal n° 33: dus op een lengte van omtrent vierhonderd meter.

Het feit dat deze schorren nu dagelijks, bij hoogwater, overstroomd zijn, is een treffend bewijs van de bodemdaling onzer kust. Inderdaad, toen men deze schorren indijkte, waren zij reeds boven het hoogwaterpeil van krankstroom; nu liggen zij merkelyk beneden dit peil.

Het gehucht Blutsie lag dus ten deele op de schorren vóór de duinen, ten deele ook in de duinen, juist gelijk het dorp Raversyde.

De naam zelf: Blutsie, Blutzye, Blutzzyde (een Jan *Blutzzyde* staat vermeld in de rekeningen van Oostende ten jare 1461) wijst er op, dat er hier een van die talrijke *yden* of kreken lag, zooals te Raversie, te Nieuwe Yde e.a., waar er visschers woonden: in zulk een natuurlijken inham of have konden zij goed hun booten bergen. Deze *yden* waren niets anders dan de overblijfsels van de verzande mondingen der waterlopen die, tot omtrent het midden der XIIe eeuw, kringelend door de schorren liepen.

Daar de jongste potscherven die wij vonden, behooren tot de XVIe eeuw, mogen wij veronderstellen dat Blutsie verdween in de tweede helft van dezelfde eeuw: immers het gehucht Blutsie is nog vermeld in de besproken acte van 1556.

Het gehucht Blutsie mag aldus gerekend worden onder de talrijke woonplaatsen die, in vroegere eeuwen, in de zee verdwenen ten gevolge van de langzame maar gestadige bodemdaling van onze Vlaamsche kust.

K. LOPPENS.

(3) Edw. Vlietinck. Cartulaire d'Ostende, bl. 192 (Antwerpen, 1910). Vgl. Het Oude Oostende, bl. 51.